

Carta Semanal

de el Comitè Central de el POSI

Nº 904 - Del 12 a l'18 de setembre de 2022

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

El senyor Zelensky

Volodimir Zelensky, president d'Ucraïna, apareix com l'heroi del moment. Durant mesos, el cap d'Estat ucraïnès ha estat als titulars, obrint notícies, inaugurant el Festival de Cinema de Cannes, arengant parlaments, felicitant i amonestant els seus col·legues al capdavant d'estats deu vegades més poderosos que ell. L'últim episodi ha estat la reunió que va mantenir- per videoconferència-amb mandataris de 60 països, que el van aplaudir i van animar a continuar la guerra “fins a la victòria final”, fins a l'expulsió de les tropes russes del Donbas i de Crimea. És a dir, acumulant nous patiments per als pobles rus i ucraïnès i per a tots els pobles d'Europa.

De les promeses... als fets

Aquest actor i productor de cinema i televisió va ser elegit president el 2019, amb el 73,2% dels vots prometent posar fi a la corrupció, portar Ucraïna pel camí del progrés i la civilització, i sobretot signar la pau amb els russoparlants del Donbas.

Però, tan aviat com va ser elegit, va trair totes les seves promeses, de manera que el seu índex de popularitat queia al 23% el gener del 2022.

El maig del 2019, per satisfer els seus patrocinadors oligarques, el nou president va llançar un programa massiu de privatització del sòl de quaranta milions d'hectàrees de bones terres agrícoles amb el pretext que la moratòria sobre la venda de terres hauria fet perdre milers de milions de dòlars per al PIB del país. Arran dels programes de “descomunització” i “deru-sificació”, va llançar una vasta operació de privatització d'actius estatals, austeritat fiscal, desregulació de les lleis laborals i desmantellament dels sindicats, cosa que va enfurir la majoria dels ucraïnesos que no havien entès el que el seu candidat volia dir amb “progrés”, “occidentalització” i “normalització” de l'economia ucraïnesa.

Quan es tracta de corrupció, l'història no és millor. El 2015, The Guardian va estimar que Ucraïna era el país més corrupte d'Europa. El 2021, Transparència Internacional, una ONG occidental amb seu a Berlín, va classificar Ucraïna en el lloc 122 al món per corrupció, prop de l'odiada Rússia (136). No és brillant per a un país que passa per un rebuig de virtut davant dels bàrbars russos. La corrupció és a tot arreu, a ministeris, administracions, empreses públiques, parlament, policia i fins i tot al Tribunal Superior de Justícia Anticorrupció

segons el Kyiv Post! No és estrany veure jutges conduint Porsches (En un país que el 2020 tenia un ingrés per càpita de \$ 3726), observen els diaris.

Fets provats de corrupció

El principal patrocinador de Zelensky, Igor Kolomoisky, no és el menor d'aquests oligarques que es beneficien de la corrupció imperant: el 5 de març del 2021, Anthony Blinken, que probablement no podria fer res més, va anunciar que el Departament d'Estat dels Estats Units havia bloquejat els seus actius i li havia prohibit l'entrada als Estats Units a causa d'“una participació per un fet significatiu de corrupció”. És cert que Kolomoisky va ser acusat de malversar 5.500 milions de dòlars del Privatbank, de propietat estatal. Casualment, el bo d'Igor també era el major accionista del hòlding petroler Burisma, que feia servir el fill de Joe Biden, Hunter, per una modesta compensació de 50.000 dòlars al mes, i que ara està sent investigat pel fiscal de Delaware (...) ahora que adquiria tres apartaments no declarats a Londres per la suma de 7,5 milions de dòlars. La seva casa s'ha llogat per 50.000 euros al mes... a uns russos.

Aquest art de l'optimització fiscal i aquesta associació assídua amb oligarques que són, com a mínim polèmics, no argumenten a favor d'un compromís presidencial incondicional contra la corrupció.

Repressió

Zelensky no sembla un entusiasta de la llibertat de premsa. El febrer de 2021, va tancar tres canals de l'oposició considerats prorussos, NewsOne, Zik i 112 Ucraïna. El Departament d'Estat dona la benvinguda a aquest atac a la llibertat de premsa en afirmar que els Estats Units recolzen els esforços ucraïnesos per contrarestar la influència maligna de Rússia.

Un decret presidencial obliga tots els canals a emetre una sola campanya, progovernamental per descomptat. Recentment, la caça de bruixes fins i tot s'ha estès al bloqueig crític més popular del país, l'ucraïnès Navalny, Anatoliy Shariy, que va ser detingut el 4 de maig passat per les autoritats espanyoles a petició de la policia política ucraïnesa.

La purga va ser encara més dura per als partits polítics. Va delmar els principals oponents de Zelensky. A la primavera del 2021, la casa del principal, Medvedchuk, acusat de

ser proper a Putin, va ser saquejada i el seu propietari posat sota arrest domiciliari. El 12 d'abril, el diputat va ser internat per la força en un lloc secret, visiblement drogat, privat de visites, abans de ser exhibit a la televisió i ofert a canvi de l'alliberament dels defensors d'Azovstal, desafiant tots els convenis de Ginebra (...).

El desembre passat, va ser Petro Poroxenko, el rival derrotat per Zelensky a les presidencials, i que pujava a les enquestes, que va ser acusat de traïció. El 20 de desembre del 2021, el lloc web oficial de SBU va declarar que era sospitós de cometre delictes de traïció i suport a activitats terroristes. L'expresident, que era un ferotge antirus, va ser acusat de “fer que Ucraïna depengui energèticament de Rússia i dels líders de les pseudo-repúbliques controlades per Rússia”.

El 3 de març, van ser els activistes de l'esquerra Lizvizia els que van patir una batuda per part de l'SBU i van ser empresonats per dotzenes. Després, el 19 de març, la repressió va colpejar tota l'esquerra ucraïnesa. Per decret, onze partits d'esquerra estan prohibits: el Partit per la Vida, l'Oposició d'Esquerra, el Partit Socialista Progressista d'Ucraïna, el Partit Socialista d'Ucraïna, la Unió de Forces d'Esquerra, els Socialistes, el Partit Sharyi, el nostre, el Bloc d'Oposició, el Bloc Volodymyr Saldo.

Una reforma laboral que arrasa els drets

Aquest any, Zelensky ha promulgat dues lleis que suposen una reforma laboral que arrasa els drets de la classe treballadora d'Ucraïna.

La llei 2136, llei sobre relacions laborals en condicions de guerra”, presentada com una mesura d'excepció, elimina drets elementals dels treballadors ucraïnesos. Permet als patrons “suspendre el contracte de treball” al·legant motius de força major provocats per la guerra. Poden, sense acomiadar el treballador, deixar-lo sense salari i convocar-lo quan sigui necessari, també les allibera de pagar la feina ja realitzada, és a dir, que poden pagar quan ho desitgin. N'hi haurà prou que diguin que per fets de guerra no van poder pagar a temps. De la mateixa manera, habilita les empreses a suspendre els convenis col·lectius. També prohibeix les protestes de carrer dels sindicats.

La llei 5371 permet a les empreses de fins a 250 treballadors, establir contractes individuals que no respectin les condicions mínimes exigides per la llei, fins i tot les normes míni-

mes de l'Organització Internacional del Treball (OIT). En aquests casos, els empresaris tenen via lliure per negociar amb el treballador de manera individual els salaris, les hores de feina i les condicions del contracte. Afectaria, d'entrada al 70% dels treballadors, que laboren a petites i mitjanes empreses. Però els sindicats denuncien que les grans empreses podran subdividir-se en petites seus per acoblar-se a la norma i així eliminar els convenis col·lectius. També permet l'Estat confiscar les propietats i les seus dels sindicats.

Com assenyalen els mateixos autors del projecte, es tracta d'eliminar les conquestes socials guanyades sota l'URSS: Per a ells, les relacions laborals a Ucraïna "continuen estant regulades per l'antiquat Codi Laboral aprovat el 1971 i desenvolupat sota les condicions de

l'economia de comando soviètica".

Segons Nataliia Lomonosova, del think-tank ucraïnès Cedos, als cercles governamentals es parla que l'Estat ucraïnès "no es pot permetre l'assistència social, les prestacions laborals o la protecció dels drets laborals" a causa de la guerra.

Zelenski i el seu règim tenen característiques comunes amb Putin i el seu. La principal, el domini dels oligarques sortits de l'antic partit estalinista, que viuen del saqueig de la propietat del poble i busquen el seu lloc al mercat mundial. En cas de Zelenski, al servei directe de l'imperialisme i l'OTAN. I és al servei d'ells que liquida el seu país, privatitza les terres i intenta desmantellar totes les llibertats i els drets.

L'OTAN i la UE diuen que defensen

Ucraïna perquè defensa "els nostres valors". En efecte la política de Zelenski és l'expressió més acabada dels "valors" de la UE: domini absolut de les multinacionals, valors que tots els governs de la UE i l'OTAN intenten aplicar-hi.

A la guerra d'Ucraïna només hi ha un camp per defensar: el dels pobles rus, ucraïnès, i de tota Europa, que pateixen les conseqüències de la guerra.

Ni OTAN, ni Putin!

Aturem la política de guerra, ni un euro per a la guerra!

* Bona part de la informació utilitzada en aquesta Carta s'ha extret d'un article publicat per Guy Mettan, diputat democràtic-cristià suís i antic redactor en cap de la Tribune de Genève.

Els nostres compromisos...

(...)La lluita de classes és internacional en el seu contingut i nacional en la seva forma (...)

La classe obrera i la sobirania dels pobles

- La clase obrera y la soberanía de los pueblos. Resolución del XXI Congreso del POSI, Getafe (Madrid), 5 al 7 de octubre de 2012.
- Francesc Macià sobre la independència de Catalunya i la unió de los pueblos del Estado español.
- La cuestión nacional en Cataluña. Tesis propuestas por León Trotsky al Secretariado Internacional de la Oposición Internacional de Izquierda, 13 de abril de 1931.

A la teva disposició, només demana-ho...

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la O Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1ª 3A). 28004 - Madrid Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta